

Member of
DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voices" Publishing
Co., 1136 Queen St. W., Toronto - L.E. 4-2135
Printed by Litara Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$ 4.00, all other
Countries: \$ 5.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, March 9, 1963.

Authorized as second class mail by the Post Office Department,
Ottawa, and for payment of postage in cash.

No. 10 (308) Vol. IX.

ZIVÝ MASARYK

FRANTIŠEK TŘEŠŇÁK

Sedmý březen, výročí Masarykových narozenin, je příležitostí popsat stovky stránek úvahami o prvním prezidentu naší republiky; jak jinak není ani možné, zřídka kdy přináší tyto úvahy mnoho nového. Chceme proto letos nechat pro změnu mluvit Masaryka sama za sebe, a to na velmi živé téma — náš vztah k dělnickým věcem.

V roce 1901 stávkovali kladenská horníci za zkrácení pracovní doby — osmihodinová pracovní doba byla ještě sedmnáct let za horami, v továrnách a na dolech se pracovalo až dvanáct hodin denně. Masaryk mluvil k stávkujícím horníkům a řekl:

"Sociálně má zkrácení pracovní doby ohromnou důležitost. Člověk, který je méně připoután ke stroji, nakládá ovšem se svým časem jinak. Předně bychom se, jednotlivé vrstvy společenské, všichni více stýkali a sblížovali. Čím kratší práce denně, tím větší prázdná a pak nastává problém, ne, jak více pracovat, nýbrž jak nejlépe využít prázdné. A to je vlastně hlavním problémem."

Jak živá jsou tato Masarykova slova, si uvědomíme, čteme-li, že automatizace zbavuje práce ve Spojených státech padesát až sedmdesát pět tisíc lidí týdně a že domněnka, že by se pro ně našlo jiné zaměstnání, je, jak řekl Ralph Helstein, prezident chicagské unie potravinářských dělníků, "naprosto neodpovědná". Kaizrova ocelářská společnost jako jedna z mála se zavázala dát práci ve svých nových podnicích všem dělníkům, které její automatizace zbavuje dosavadního místa, ale jiné podniky zavádějící nové stroje posílají své zaměstnance prostě na ulici: jak jsme již uvedli, až sedmdesát pět tisíc týdně. Jak dlouho potrvá, než se továrny vyprázdní?

V roce 1901, kdy Masaryk mluvil ke kladenským horníkům, stávkovalo se za zkrácení pracovní doby, že dvanáctihodinová pracovní doba lidí ubíjela. Dnes je požadavek zkrácení pracovní doby z osmi na pět hodin denně nebo z pěti dnů na tři týdně nevyhnutelnou nutností pro americkou společnost, nemá-li se proměnit ve společnost nezaměstnaných zebřáků.

Jsou lidé, kteří se děsí zkrácení pracovní doby tak radikálního. Masaryk se zkrácení pracovní doby o celou třetinu neděsil. Byl si vědom, jaká dobrodinná zkrácení přinese. V téže své řeči uvažoval:

"Je zde tedy požadavek pro dělníka se všeobecně vzdělávat. To znamená, nejen snad se vzdělávat čtením, nýbrž také mravně a zejména být také dělníkem svědomitým, pracovníkem solidním. Sdružení odborové je podmínkou dosažení osmihodinové práce. Odborové sdružení, jsou sdružením pro práci odbornou a její solidaritu, zvyšuje inteligenci a její solidnost. Inteligence a solidnost je podmínkou."

Nové zkrácení pracovní doby, jemuž se dnešní společnost nevyhne, nechce-li podlehnout naprostému rozvratu, otvírá ještě dalekosáhlejší perspektivy. Chicagský odborář Helstein to vyjádřil takto: "Věk robotů je tady. Může vytvořit život obažný a tvořivý tím, že uvolní desetitisíce lidí pro výzkum, učitelství, povolání, umění, politiku, sociální péči a mnohých jiných obchodně nevýnosných prací, které naše civilizace zanedbává."

Jestliže dělá automatizace manuální práci téměř zbytečnou a jestliže lidé budou moci najít zaměstnání jen za předpokladu, že ta obsluha strojů, které bude ještě třeba, se rozdělí v kapkách na celou tu armádu zaměstnanců, jež sice až dosud vytvářela všecek náš blahobyt, nyní ji však hrozí nezaměstnanost — pak jsme na prahu nové společnosti, v níž nebude tříd a v níž se budou všichni podílet na jejím životě. Vytvořit takovou společnost měl na mysli i Masaryk, když odsuzoval před šedesáti lety vylučování dělnictva z národa třídami, které se považovaly za "lepší" a "důležitější":

"Národ — psal Masaryk — je našim liberálům privilegovaná třída buržoazní. Že národ je také lid, dělník, "proletář", toho naše liberalistická nehumanita nechápe; nechápe, že proces obrodný na našem národním základě humanitním znamená mravní, kulturní a politické obrození, osvobození ze části národa, která dosud z národní a kulturní práce duchovní byla vyloučena. Námí vyloučena. Jak se na počátku našeho obrození dívala naše šlechta na sedláka a měšťáka, tak se tento sedláka a měšťák se svým šlechtickým pámem posud dívá na dělníka a čeledína."

Masaryk, který formuloval svůj světový názor jako "humanitní ideály", chápal, že v socialismu a socialismem se dělnictvo nehlásí o nic jiného, než o svá práva. Téhož roku, kdy mluvil ke kladenským horníkům, píše v "Ideálech humanitních":

"Socialistické hnutí ve svých cílech není než jedním z hnutí humanitních. Slovo socialismus znamená spolčování, sdružování lidí intimnější. Z ideje bratrství se žádá rovnost všeobecná, tedy i rovnost hospodářská."

Tutéž myšlenku rozvíjí Masaryk znovu po první světové válce ve "Světové revoluci":

"Pravá demokracie nebude jen politická, nýbrž také hospodářská a sociální."

Jedna z hlavních námitek, která se u nás doma uváděla před první světovou válkou proti socialismu, říkala, že socialismus je mezinárodní, a proto nenárodní. Masaryk na ni odpovídal:

"Prohlášovat sociální demokracii za Nečechy, je slepost hlavy i srdce. A mezinárodnost? Nebudeme vykládat, co se již opakovalo do omrzení, že mezinárodnost není beznárodnost a protinárodnost; tážeme se: Nejsou kapitalisté mezinárodní? Nejsou žurnalisté mezinárodní? Nejsou advokáti mezinárodní? Není církev katolická mezinárodní?"

Masaryk se tedy ani v této věci nedal zmást frázemi. Jak prázdné je vytýkat mezinárodnost, vidíme nejlépe dnes my sami, zde ve Spojených státech a v Kanadě, kde desítky národů spolupracují na téže věci a zároveň si každá z nich uchovává svou svědomitost.

Přinesli jsme k Masarykově výročí několik Masarykových citátů ukazujících jeho vztah k socialismu a dělnictvu. Všechny svědčí, že Masaryk myslel věcně; chápal, že nic neexistuje bez příčiny a že by nebylo ani socialismu, kdyby nebylo hospodářské nerovnoprávnosti a nespravedlnosti. Zatím nebyl socialismus ame-

JAK PRACUJÍ ŽENY V ČESKOSLOVENSKU: PŘES OSMDEŠÁT HODIN TÝDNĚ

ARNO HAIS — VÍDEŇ

Podle sčítání z předloňského roku mělo Československo třináct a tři čtvrti milionu obyvatel. Z toho bylo šest milionů a sedmkrát stotisíc mužů a něco přes sedm milionů žen. V práci schopném věku t. j. ve stáří od 15 do 55 let, žen byly tři miliony sedm set tisíc a z nich bylo výdělečně činných plných sedmdesát procent — dva miliony šest set tisíc.

V státních podnicích pracovalo něco přes dva miliony žen a zbytek, necelých šest set tisíc, pracoval v zemědělských družstvech a soukromých podnicích, pokud ještě existují. Mimo to pracovalo téměř čtyři sta tisíc žen, starších než 55 let, tedy ženy, které již měly nárok na pensii, a to převážně v zemědělství. V celkovém počtu šesti milionů pracujících je přes dvě pětiny žen.

Komunisté na základě těchto zjištění docházejí k vývodu, že v ženském obyvatelstvu jsou stále ještě značné rezervy pracovních sil. A s těmito rezervami počítají především v sedmiletém plánu 1964-1970. Už si vypočítali, o kolik stoupne počet žen v tomto roce a pochvalují si, že je všechny "zapojí" do výroby.

Je všeobecně známo, že komunisté se dívají na ženu po výtece jako na pracovní sílu v národním hospodářství. Verbují ženy v domácnostech do zaměstnání a slibují jim nejmodernější sociální zařízení, která je zbaví mnohých úkolů, jež dosud v domácnostech a při výchově dětí musí plnit. Jakmile však jednou ženu získali do továrny, málo se starají, aby plnila své sliby. Např. konfekční závody J. Wolke v Prostějově, kde pracuje téměř 6000 dělnic, nemají závodní jesle. Podle zjištěného kom. odborů je v současnosti 60 b v Československu 47.354 míst v jeslech. Jedna třetina dětí ve věku od 3 do 6 let navštěvuje

mateřské školky. Jedna třetina všech žáků se stravuje ve školních jídelnách. Nejde tu však jen o jesle a mateřské školky, jejichž počet, jak vidět, je nedostatečný, ale také o zařízení pro děti školou povinné, aby nemarnily své volno na ulici v době, kdy je matka zaměstnána. Na taková zařízení se zapomíná docela.

Tento stav je ovšem málo přitažlivý, aby se ženy hlásily do zaměstnání. A poněvadž v příštích letech nemohou komunisté splnit své výrobní plány bez dalšího zvýšení počtu zaměstnaných žen — usnesl se XII. sjezd KSČ kategoričtě, aby se zvýšila předškolní a mimoškolní péče o děti. Především se má zajistit školní stravování zhruba pro 85% dětí zaměstnaných matek. Dále se mají v mateřských školkách vytvořit podmínky pro umístění 70-75% dětí ve věku od 3 let a zvýšeným tempem se mají budovat jesle, školní družiny, kluby, dětská hřiště a sportovní zařízení.

Kromě toho se má, podle usnesení sjezdu, prodloužit mateřská placená dovolená ženám v pracovním poměru na půl roku a dát jim právo na neplacenou mateřskou dovolenou na dalšího půl roku. Výše dávek v mateřství se má pak odstupňovat podle počtu narozených dětí.

Ženám v domácnostech tu komunisté dávají nové velké sliby. Z nich, jako obvykle, velká část zůstane ovšem jen na papíře. Zatím je situace taková, že zaměstnaná žena, kromě osmi hodin práce v továrně, ztráví v průměru více než 4 hodiny denně při práci v domácnosti. Její pracovní zatížení je veliké, pracuje v zaměstnání i v domácnosti více než 80 hodin týdně. A to je tak velká fyzická námaha, že nemůže zůstat bez vlivu na tělesný stav řádně pracující ženy.

DE GAULLOV HOSPODÁŘSKÝ ZÁZRAK

L. BŘEZINA

Kdysi "nemocný stát Evropy", Francie poukazuje nyní s hrdoostí na svou novou a mnohem lichotivější přezdívkou — "francouzský zázrak" —, již se běžně popisuje její hospodářský vzestup za posledních deset let. Tuto zdatnost lze doložit spoustou statistik. Výroba elektřiny a cementu, porovnání s předválečnými čísly, se zvýšila o tři sta procent, zatímco výroba automobilů za stejnou dobu stoupla pětkrát na více než milion a tři sta tisíc jednotek, chemických tovarů šestkrát, a aluminia sedmkrát. Jiná klíčová odvětví, těšící se podobnému rozmachu, zahrnují ocelářský a stavební průmysl. Novým a podstatným zdrojem hospodářské síly se pak také staly rostoucí těžba uhlí na Nové Kaledonii a objev kolem tří billionů barelů oleje na Saháři.

Ačkoliv národohospodářští doposud spekulují o relativní důležitosti různých faktorů, jímž se tento francouzský zázrak připisuje, nejčastěji se citují Marshallov plán, vytvoření Evropského Společného Trhu v roce 1957 a pevná vláda prezidenta de Gaulla. Marshallova pomoc stojí v čele tohoto "triumvirátu" nejen chronologicky, ale též po stránce hospodářského významu, neboť to byly miliony amerických dolarů, jež uspišily vyhlášení nového výrobního potenciálu na troskách starých a podstandarlních tovarů. Jinými slovy, po-

válečná hospodářská obroda byla umožněna bez příliš trpkého utahování spotřebitelova opasku. O účinnosti americké pomoci svědčí 47 % přírůstek v hodnotě průmyslové výroby, mezi 1952 a 1958.

V dalších čtyřech letech, to jest období, které se ztožňuje s existencí Evropského Společného Trhu a vnitropolitickým equilibriem ve Francii, hospodářský rozkvět pokračoval ještě rychleji. Na jedné straně, nižší cla mezi šesti členy hospodářského bloku a francouzská měnová reforma otevřela trhy pro francouzské zboží mezi 180 miliony spotřebitelů. Na druhé straně stálost vlády od poloviny 1958, kdy de Gaulle začal řídit osudy Francie, dala podnět k novým domácím kapitálovým investicím. Navíc, častěji plánované hospodářství pomohlo držet výkyvy v konjunktuře na minimu.

Pokud jde o měnovou reformu, jež spočívala v devalvaci a stabilizaci franku, úspěch byl sto procentní a v roce 1959 mezinárodní bilance se stala příznivou po prvé od roku 1927. Minulý rok vývoz převýšil dovoz o devět procent. Současně, rezervy zlata a cizích valut se během posledních několika let téměř zdvojnásobily na tři a půl miliardy dolarů, přestože Francie uplatila od 1958 téměř miliardou cizích dluhů, které klesly rovněž na necelou miliardu dolarů.

rickým problémem, může se jim však snadno stát, a to přes noc, půjde-li automatizace průmyslu po jiných cestách, než k jakým se zavázala Kaizrova ocelářská společnost.

OF COURSE, MR. BOYLEN

The minute Mr. Boylen was robbed, he knew who did it: the immigrants, the Newcanadians, the aliens. His dogs seemed to disagree with him: they did not bark as they otherwise would — it is unimaginable to suspect them that they would not know an immigrant (this time Irish are not counted) from miles and miles as every thoroughbred and well-educated dog does. Unlike Mr. Boylen, we don't know who robbed him and we will wait for police to find out.

However for the overwhelming majority of the immigrants we assure Mr. Boylen that we have better things to do than to care about his jewellery: we work and are quite happy with that. Next time, Mr. Boylen, don't leave your treasures in stockings — send them to a Bank to be put in a safe.

FRANK TRESNAK

JEDNÉ SODOMY BYLO DOST

Nedávno se vrátil z Izraele agent americké hotelové společnosti. Vrátil se s nepotřízenou. Poslal ho tam, aby postavil v Jeruzalémě hotel s divadlem, kabaretem a hlavně hernami podle vzoru Monte Carla. Po návratu do Ameriky prozradil, s jakým nadšením začal svůj plán propagovat — ale, ale městská rada jeruzalémská neměla pro něho pochopení. Nakonec mu řekl přímo, že město stavbu hráčekého střediska nedovolí. Chtěl se odvolat a začal ke starostovi města, aby ho unluvil. Starosta dlouho, velmi dlouho poslouchal, pak vstal od pracovního stolu, aby dal najevo, že už těch řečí má dost a suše se septal: "Myslete, že se lidstvo někdy poučí? Cožpak vám nestačí, že už jednou bůh zničil Sodomu a Gomoru?"

ČERNOŠI ZASTUPUJÍ USA

Spojené státy posílají do Finska jako svého diplomatického zástupce Carl T. Rowana. Je to třetí černoch, kterého prezident Kennedy jmenoval vyslancem.

Clifton Wharton je vyslancem v Norsku a druhý černoch je vyslancem v Nigerii v Africe. Carl Rowan je povoláním novinář. Graduoval na Oberlinu, velmi známé koleji v Ohio a specialisoval se na matematiku. Jeho koníčkem byly noviny, a proto se dal zapsat na žurnalistickou školu v Minnesotě. Po skončení universitních studií pracoval v Minneapolis v deníku "Tribuna". V roce 1952 dostal odměnu Sidney Hillmana za nejlepší reportáž. Hillman byl dělnický vůdce a novinář, cena byla založena na jeho paměti. O dva roky později porota Obchodní komory Spojených států označila ROWANA za jednoho z desíti vynikajících mladých mužů ve Spojených státech. A v témže roce dostal vyznamenání za nejinoformanější články o rasových diskriminacích. Carl Rowan je také autorem několika oblíbených knih. Nejznámější jsou "Politováníhodní a hrdí", "Počkej až za rok" a "Není třeba hladovět".

"NEKRADEŠ — NEBOJ SE!"

Po svém příjezdu do Prahy měl pan prezident svůj byt ve třetím hradním nádvoří v traktu proti soše sv. Jiří.

Kanceláře pomocných úřadů Prezidia Ministerské Kady byly v přízemí a byt pana prezidenta byl v prvním patře téže budovy. Již za mě činnosti v Národním Výboru byly mi svěřovány důležité věci k doručení jak na úřady tak i jednotlivým členům NVČ. Proto jsem byl doporučen k této službě i panu prezidentu.

Jednou si mě pan prezident zavolaal a žádal mě, abych doručil Dru Veselému do sněmovny nějaké důvěrné spisy. Vždy, když pan prezident se mnou mluvil a dával mi nějaké příkazy, díval jsem se mu přímo do očí, což měl rád. Při instrukcích, které mi dával, snad jsem se zatvářil nějak nezvykle — ve sněmovně jsem dosud nebyl a neznal jsem to tam. Pan prezident to zpozoroval a náhle mi řekl: "Ty se bojíš?", pak mi položil ruku na rameno a pokračoval: "Když nekradeš a nelež, nemusíš se bát. Jdi!"

František Pokorný "Naším Hlasem".

113. VÝROČÍ NAROZENIN TOMÁŠE G. MASARYKA VZPOMENE KRAJANSKÁ VEŘEJNOST V NEDELI
10. BŘEZNA 1963 V 8 HOD. VEČER V MASARYKOVĚ DOMĚ NA 212 COWAN AVE. V TORONTĚ.

V KSČ STÁLE OSMINA OBYVATELSTVA

KSČ měla 1. ledna 1962 ve 45.907 organizacích 1.535.978 členů a 121.043 kandidátů, t. j. celkem 1.657.021 osob. Celkový počet členstva KSČ představuje 12,1 % veškerého obyvatelstva republiky a 17,5 % obyvatelstva nad 18 let, z toho v českých krajích 20,2 % a na Slovensku 11 %. Z celkového počtu členů strany 80,0 % dělníků, 6,4 % členů JZD, 0,2 % jednotlivě hospodářských rolníků, 13,1 % technické inteligence průmyslové, 1,5 % technické inteligence zemědělské atp. Z nich je v KSČ organizováno 27,2 %. (Podle čas. "Život strany".)

KDO POSTAVIL PRAHU

Praha měla při sčítání v březnu 1961 na 455.000 trvale obydlených domů, z nichž bylo 2710 postaveno před rokem 1859. Převážná část obytných domů — přes 29.000 — vznikla v prvních čtyřiceti letech tohoto století, avšak stáří 907 domů se nepodařilo zjistit.

Dále se ukázalo, že v Praze je 330.593 bytů, z nichž bydlí 345.000 domácností. Prahu mělo 145 tisíc bytů, chladničku 51 tisíc, televizi 97 tisíc, telefon 89 tisíc, ústřední topení 56 tisíc bytů — podává informace "Večerní Praha".

ZEMŘEL PŘÍTEL UPRCHLÍKŮ

Ve Vídni, 13. února 1963, zemřel Oskar HELMER, rakouský ministr vnitra od roku 1945 do 1959. V době okupace Rakouska patřil ministr Helmer mezi pevně a rozhodně obhájce demokracie vůči sovětským okupantům. Českoslovenští uprchlíci, kteří po komunistickém převratu přechali přes Rakousko, našli v něm velkého, přátelského ochránce, stejně jako maďarští uprchlíci v revoluci 1956. Za velké zásluhy o uprchlíky dostal ministr Helmer četná vyznamenání, mezi jinými též Velký kříž francouzské čestné legie.

LODI NESTAVÍ NA KUBĚ

Americká odborová organizace poslala polskému velvyslanci ve Washingtonu telegram, nad jehož obsahem se varšavská vláda jistě zamyslí. V telegramu se píše, že v amerických přístavech se přestanou vykládat a nakládat všechny polské lodě, jestliže polská vláda bude nadále posílat svá plavidla na Kubu.

Telegram odeslal kapitán William Bradley, předseda americké odborové organizace přístavních dělníků. Tato organizace má snad největší zásluhy na tom, že v posledních měsících podstatně poklesl námořní styk mezi přístavy na Kubě a přístavy ve svobodné části světa. President Kennedy se na tiskové konferenci zmínil, že obchod mezi Kubou a svobodným světem poklesl v posledních dvou letech o devadesát procent, a podotkl, že v lednu dorazilo do kubánských přístavů pouze dvanáct lodí s vlajkami svobodných zemí. Rada loďařských společností ve světě omezila námořní styk s Kubou dobrovolně nebo na žádost své vlády. I ty vlády, které nesouhlasí s politikou Washingtonu, mají před očima zákon, který americký kongres odhlasoval koncem loňského roku a podle něhož by Spojené státy přestaly poskytovat hospodářskou pomoc zemi, která s Kubou obchoduje. Začátkem února se americká vláda usnesla, že přestane dávat přepravní zakázky každé lodi, která má obchodní styky s Kubou. — Hanuš Hejný, N. York.

LISTUJEME V DEJINÁCH

Hamiltonský kulturní obězník připomíná tato březnová výročí: 2. března 1458 zvolen byl Jiří z Poděbrad králem českým a byl korunován 2. května, 3. března 1903 zemřel Frant. Ladislav Rieger, 7. března 1850 narodil se T. G. Masaryk, první prezident ČSR, 10. března 1948 byl zavražděn jeho syn Jan Masaryk.

SVÁDEJÍ VINU NA DĚLNÍKY

HONBA ZA PACHATELEM JAKO V DETEKTIVCE

V pořadu pražského rozhlasu "Živá slova" jsme slyšeli toto krasořečení:

"Sedivý nástrojář, stranický funkcionář mi povídal: Jen to řekni do rozhlasu, dělníci jsou nespokojeni." Redaktor pokračoval: "To bylo něco jiného, než jen nějaké funkční nad osobními bojkoty, nad nějakým ublížením osobním zájmem. To bylo něco jiného, tady se ozval třídní zájem. Ne já Dvořák, já Růžička, či Kosa jsem nespokojen, ale my dělníci jsme nespokojeni. A hned také řekl s čím. S tím, že u nás to teď nejde tak, jak by nám to mohlo jít. Vidi, že i když nikdo nemá hlub, naopak lidé si žijí jak si nikdy nežili, přesto vidi, že by to mohlo být mnohem lepší. Já myslím, že taková nespokojenost je dobrá", dodal k tomu šalomounsky redaktor rozhlasu.

Autor úvahy se pak zmínil o dělníkovi, který se dokonce odvá-

žil navrhnout, aby zemědělská krize byla řešena tím, že se dá každému rolníkovi pět hektarů půdy a pak přiznal, že "častá otázka je, kdo to zavinil. Kdo je viněn. Hledá se někdy pachatel zlého činu jako v nějaké detektivce". "Já myslím", říká autor o něco dále, "že tolo černého Petra nikomu nepodstrčíme. Ze tu hru nemá cenu hrát. Snímatele našich lřichů a hřisků nenajdeme. Tuhle psi hlavu na nikoho nenasadíme. Dokonce ani ne na několik padlých veličin... Každý víme ze zkušenosti... že třeba nějaká ta veličina padla, že to nezačalo automaticky hned všechno jít". V další části úvahy se autor obrací proti svalování viny "na nějaká ta bliže neurčená vyšší místa", a předstírá, že neví, že by stačilo, aby otočil záda o dělníci by hned velmi přesně určili ta "vyšší místa" a ty "veličiny", které právem viny z dnešních neuvěřitelných obtíží.

BUDOU ZVÝŠOVAT NÁJEMNÉ

OVŠEM JEN POD HESLEM PROSTÉHO "SJEDNOCOVÁNÍ"

V statistikách, které předkládali světové vyřejnosti, se komunisté vždy chlubili, že v Československu je "nejnižší nájemné na světě". Označovali to za jednu z významných "výmogeností" komunistického režimu.

Na nedávném sjezdu KSČ se ukázal pojednou rub celého jejich bytového hospodářství. Přiznali tam, že na udržování domů a bytů stát doplácí každým rokem asi jednu a půl miliardy korun. Máme sice nejnížší nájemné na světě, ale co z toho, když to, co v jedné kapse jako nájemníci ušetříme, musíme z druhé kapsy jako občané státu zaplatit — poznamenává ve své úvaze bratislavská "Práca". To, co se dnes vybere na činžích nekryje ani třetinu výdajů na udržování obytných domů — přiznává "Rudé právo".

Tu jednu a půl miliardy korun, kterou stát doplácí na svou bytovou politiku, chtějí nyní komunisté přesunout na nájemníky. Vzáli si za záminku, že nájemné je různé podle toho, v které době byl dům postaven — a budou proto nyní nájemné "sjednocovat". V podstatě to ovšem znamená zvýšení nájemného.

Do konce prvního čtvrtletí 1963 bude předložen, podle direktiv

sjezdu KSČ návrh zásadního řešení nájemného, aby se odstranil schodek, kterým musí stát dosud přispívat na údržbu a správu bytového fondu ze státního rozpočtu oznámil premiér V. Široký na schůzi ústředního výboru KSČ.

Krok za krokem musí komunisté podřizovat své hospodářství zásadě rentability, již se dosud jen vysmívali jako kapitalistickému přežitku.

ŠÍŘÍME ČESKOU HUDBU

Lásce Waltera Süsskinda k české hudbě a obětavosti funkcionářů torontské odbočky Národního sdružení uslyšíme Smetanovu a Janáčkovu hudbu v provedení nejlepších našich umělců opět jednou v Eatonově auditoriu v Torontě. Koncert se koná v pátek 29. března a podrobnosti se dočtete v oznámení na poslední stránce Našich Hlasů. Upozorníte na tuto významnou hudební událost své přátele, kteří najdou všechna důležitá data ze života jak Smetanova a Janáčkova tak ze života účinkujících umělců na šestistránkové pozvánce.

16 března 1961 zemřel slavný dirigent Václav Talich.

JAK MAKONNEN FANTAW STUDOVAL V PRAZE

ARNO H A I S

Jako stipendium dostávali šest set korun, v Addis Abebě bylo to označeno za dostatečné, ale ve skutečnosti nestačilo na potřeby studentů. Po četných protestech bylo jim zvýšeno na sedm set korun; kromě toho dostávali ročně dvěstěpadesát korun na ošacení.

K vyučování češtiny jim sloužily výstřižky z Rudého práva a překlady z Pravdy. Každou sobotu odpoledne byl diskusní politický kroužek, kde se probíraly dějiny KSČ. Po diskusích byl tanec, na který byly zvány jako hosté žáčky vedlejší hotelové školy. Ale jen málo děvčát bylo ochotno tancovat s "barevným" studentem. Všude bylo pozorovat, že Afričané nejsou tu nijak zvláště oblíbeni — vyprávěl Makonnen.

Jednoho dne naložili žáky jazykové školy do autobusů a jelo se do Prahy. Byla to povinná účast cizích studentů na manifestaci solidarity s Fidel Castro. "Ocitli jsme se ve velkém sále" — vykládá Makonnen — "studenti byli seřazení podle zemí, každá skupina pod svým praporem. Kubánští a čeští studenti měli slovo na estrádě a volalo se "Cuba si, Yankee no!" Po manifestaci nás rozdělili do dvou skupin. Jedna masírovala před kubánské vyslanectví, kde na ni čekal kubánský vyslanec s velkou řečí. Druhá skupina táhla před americké vyslanectví, kde strhla a pošlapala americký prapor.

Také v Mariánských lázních

TELEFON LEVNĚJŠÍ — VE STÁTECH

NEJDRAŽŠÍ ROZHOVOR ZA DOLAR — DOBROVOLNÁ DOHODA S VLÁDOU

Sensační sdělení:

Americká Telefonní a telegrafní společnost oznámila, že od 1. dubna budou podstatně sníženy poplatky za mezinárodní a mezinárodní rozhovory. Čím větší vzdálenost, tím bude rozhovor levnější, ovšem jen soukromý, neobchodní, po deváté hodině večer do půl páté hodiny ráno.

Tržninový rozhovor z New Yorku do Los Angeles, což je asi tak daleko jako z New Yorku přes Atlantický oceán do Paříže, stojí dosud jeden dolar a sedmkrát pět centů. Od 1. dubna bude stát jen dolar. Také další poplatky budou sníženy. Každá minuta nad třiminutový hovor stále dosud 45 centů — nyní bude stát pouze 25 centů. Jedním slovem: nejdražší mezinárodní hovor bude stát pouze jeden dolar!

Při tom telefonní společnost nezahradne. Vždyť jen ve státě New York je absolováno na dvacet devět milionů telefonních hovorů denně. A v tomto státě za poslední rok telefonní společnost opravila osm a půl milionu telefonních spojů. Pro letošní rok má telefonní společnost rozpočet na rozšíření telefonní sítě a služby

skoro za čtyřista milionů dolarů. A to největší práci už má za sebou dokonale automatizaci.

Nejzajímavější na této věci ovšem je, že Telefonní a telegrafní společnost se nerozhodla k tomuto podstatnému snížení telefonních poplatků z vlastní vůle. Učinila tak na nátlak federální komise ve Washingtonu.

Nezasvěcení nebo ještě spíš lidé zlé vůle tvrdí stále o Spojených státech, že jejich hospodářský systém svobodného podnikání a zákona nabídky i poptávky se podobá divoké džungli, kde si může každý dělat co chce. Příklad Telefonní společnosti ukazuje, že tomu tak není a že každý podnikatel, který slouží veřejnosti, podléhá doзору vlády. Washingtonská komise pro veřejné komunikace si prostě spočetla, jaké obrovské zisky má Telefonní společnost a promluvila si s jejími řediteli vážné slovíčko. Výsledkem tohoto rozhovoru bylo drastické snížení telefonních poplatků na dalku.

23. března 1862 narodila se v Kutné Hoře spisovatelka Gabriela Preisová.

GARY COOPER OPĚT NA PRAŽSKÝCH PLÁTNECH

ČESKOSLOVENSKO REHABILITOVALO KOVBOJKY

Za značného rozruchu filmových diváků v Československu byla v únoru letošního roku uvedena do kin mnohokrát vyznamenaná americká western "V pravé poledne" s Gary Cooperem v hlavní úloze. Je to poprvé od roku 1948, kdy se předložila divákovi u nás doma americká kovbojka, která až dosud byla na indexu jako dekadentní žánr "zanikající" kapitalistické společnosti! U příležitosti této události přinesly pražské Literární noviny úvahu, ve které se dočítáme, že v ČSSR dochází k revizi, nesmyslné ztrnulého stanoviska, který western žánr zavrhoval.

Pisatel článku říká, že uvedení této kovbojky nutně vyvolalo u mnohých a u něj samého příjemný pocit návratu do mladých let, kdy bylo možno vidět kovbojské filmy, na které se chodilo bez podezření, že jejich obdivovatelé byli lidé skrznaškrz zkažení, zvrhlí nebo dokonce tolerantní. Proto se autor úvahy přimlouvá za zkoncování s paušálním odmí-

táním kovbojského žánru. Návrat kovbojky a Garyho Coopera do československých kin neměl by prý zůstat osamocen! Kdyby něco podobného napsal tento kritik před několika málo lety, jistě by skončil v koncentračním táboře a snad ani dneska nebude Rudé právo s jeho názory soubhlasit. Že však podobné názory se mohou být vyslovit, je přece jenom krůček do předu.

Další událost, která stojí za zmínku, Čs. televize vyhověla četným žádostem občanů a zahájila vycouvání angličtině, které se těší velké oblibě a to zvláště mezi mládeží. Ta tak vyjadřuje své sympatie pro západ.

V poslední době možno v komunistickém tisku pozorovat, že se mezi autory literárních a politických článků a studií, se objevují jmena komunistů, kteří ještě před několika lety seděli v žalářích jako titoisté a úchylníci. Přesto, že nebyli dosud veřejně rehabilitováni, začínají ovlivňovat dnešní tisk. M. ZVÁRA.

nismu, o ekonomii a materialistické filosofii. Teprve když studenti složili zkoušky z těchto disciplin, začaly přednášky z veterinárního lékařství.

Na otázku, zda aspoň teď došlo k intensivnímu studiu, Makonnen odpověděl: "Nikoli, ponechám-li stranou skutečnost, že učebnice o veterináři dávaly přednost politicko - ekonomickým problémům, pak profesori kladli důraz na "správnost" politických znalostí.

Studentům nebylo dovoleno, aby si opatřili učebnice z ciziny, musili používat pouze učebnice předepsané. Chci být zvěrolékařem — prohlásil Makonnen, proto jsem se rozhodl, že při prvé příležitosti uteču.

Příležitost dala na sebe dlouho čekat. To bylo Makonnenovi už hloupé, a proto, když zjistil, že v Jugoslávii svolávají jakousi mezinárodní konferenci studentů, přihlásil se. Ředitel školy byl rád mě politické aktivitě a obstaral mi s velkou pohotovostí výjezdní visum z ČSR, jakož i rakouské a jugoslávské visum. Abych nevzbudil podezření, nechal jsem v internátu všechny své věci, i nové šaty, které jsem si nedávno koupil — a pak už jen pár minut úzkosti na hranici: a byl jsem v Rakousku — končí své vyprávění Makonnen.

Deset Habešanů začalo na podzim 1960 studovat veterinární lékařství na vysoké škole v Brně. Pět z nich již dávno z Brna zmizelo. Dva studují ve Vídni a tři v Paříži. A šestý — Makonnen Fantaw, čeká, zda ho také Západ nezklame.

INFORMACE O SLUŽBÁCH PROVINČNÍ VLÁDY

JOSOU NYNÍ K DISPOSICI VE 13TI JAZYCÍCH

Serie pěti informačních brožur, které popisují různé druhy služeb provinční vlády, byly vydány Úřadem pro občanství při ministerstvu provinčního tajemníka a občanství. Brožury přináší přehled přednášek, které byly předneseny v diskusních skupinách z pěti provinčních ministerstev, jichž se účastnili také zástupci mnohých organizací majících na mysli blaho nově příchozích.

Hon. John P. Robarts, ontarijský premiér, zdůrazňuje v úvodu, že Ontario přijímá víc přistěhovalců než všechny ostatní provincie Kanady. "Je proto zcela logické", říká ontarijský premiér, "že ontarijská vláda věnuje značnou pozornost blahu obyvatel a zvláště přistěhovalců, jejichž mateřským jazykem není angličtina nebo francouzština a z nichž mnozí ještě docela neovládli jeden z těchto jazyků."

Hon. John Yaremko, provinční tajemník a ministr občanství, jehož ministerstvo vydalo výše zmíněné brožury, prohlásil, že jsou užitečné jak pro rozené Kanaďany, tak pro nově příchozí.

HON. JOHN P. ROBERTS, Q.C., LL.D.
Prime Minister

MINISTERSTVO PROVINČNÍHO TAJEMNÍKA A OBČANSTVÍ PROVINCIE ONTARIO

R. J. CUDNEY, Q.C., Deputy Minister

No. 2 HEALTH No. 3 EDUCATION No. 4 WORKMEN'S COMPENSATION No. 5 LABOUR

Brožury byly vydány v těchto jazycích:

Anglicky, francouzsky, italsky, německy, polsky, maďarsky, ukrajinsky, holandsky, srbo-chorvatsky, řecky, finsky, portugalsky a slovensky. Jsou k dostání zdarma v Úřadu pro občanství, Room 167, Hlavní Budova parlamentu, Toronto — Tel. 365-2285. Při objednávání uveďte laskavě jazyk, který máte na mysli.

HON. JOHN YAREMKO, Q.C.
Minister

KOMUNISTICKÁ LITERÁRNÍ HISTORIE NA NOVÝCH KOLEJÍCH JOSEF KOSTELECKÝ

kapitoly vyjímáme:

"Proza, v níž je uplatněna mimociónní psychologická analýza "trapných" a vykořeněných typů, izoluje problematiku od širších společenských souvislostí — to je případ E. Hostovského. Nedostatek empirie a ideová konzervativnost znehodnocovala díla i těch autorů, na př. J. Čepa, kteří se svým talentem lišili od řady prozaiků, jejichž cílem se stala beletrizace zpátečnických myšlenek. Během třicátých let se tyto směry, které podržily umělecký projev reakčním ideologiím, vyhranily. Agrární strana pomáhala rozvinout ruralistickou tvorbu. Od požadavků nové orientace tematické (nejvýznamnější v tomto raném období jsou práce J. Knapa) se přešlo až k heslům blízkým fašismu (krev a půda). V některých dílech se ruralisté stýkali s literaturou útočného klerikalismu, povyšující nad umělecký projev agitační a ideologickou stránku (Durych, Křelina), neváhající propagovat nejreakčnější společenské síly (Čep: Modrá a zlatá)."

Patřilo k dobrým ctnostem československých milovníků literatury, ať amatérských či profesionálních, že se vždycky víc zajímali o díla ve stínu, než o ta, na něž zářila přízeň. Jen tak byl u nás objeven zapomenutý povídkář Josef Uher, jen tak rehabilitovali František Halas, Vladimír Holan a Albert Vyskočil nedoceněnou poesii Sládkovu a jen touto cestou se stal Richard Weiner přes nevšimavost většiny kritiků milovaným básníkem všech ostatních opravdových básníků.

Abychom si i tedy mohli ověřit, co čtvrtletník "Česká literatura" tvrdí o Křelinovi, Durychovi, Čepovi, Hostovském a Knapovi musili bychom mít za prvé volnost jejich hlavních děl čist. A za druhé, jestliže jsme komunisté,

chtěli bychom vědět, jak na tyto autory pohlíželi mezi oběma válkami komunističtí kritikové, od Bedřicha Václavky až po Marii Pujmanovou.

Nuže, listováním v starých komunistických revuích, na příklad ve Fučíkově "Tvorbě", zjistili byste, že o Křelinu, Čepa, Durycha a Knapa se marxističtí kritikové vůbec nezajímali. To znamená, že jim jejich dílo tenkrát nevadilo. Ba dočetli byste se, že na příklad za fašistických bouří na pražské universitě v tak zvaných bojích o insigne, zvali Julius Fučík a Ivan Sekanina na protestní schůze spisovatelů i takového Jana Čepa a probírali s ním, jak se proti fašismu obrátí. Neříkám, že nikdy neměli naši komunisté pŕtky třeba s Durychem. Ovšem jen tehdy, když Durych zabrousil novinářsky do politiky. S jeho dílem sporů neměli. Ale kupodivu — spory s Durychovým dílem měli především katoličtí spisovatelé sami, tak třeba staroříšský Josef Florián, a pak liberálové, jako Karel Čapek, Bohumil Polan a Ferdinand Peroutka. Když tohle všechno zjistíte, musíte se ptát, proč v dobách, kdy napadení směli mluvit a bránit se na veřejnosti, byl pro měšťácké vzdělance ideologický boj v oblasti literatury důležitější než pro kované marxisty. A když budete listovat takovou starou "Tvorbou", zjistíte k svému překvapení, že Fučík přetiskl v ročníku 1929 - 30 celou kapitolu z románu Egona Hostovského "Danajský dar". A v "Rudém právu" 2. prosince 1937 napsala značka -á- (patrně Rybák) doslova:

"Ačkoliv je Hostovský svými náměty dost vylučný, nemůžeme mu upřít, že jeho problémy neexistují. Zvláště jeho 'Dům bez pána' je kniha silná tím, že její látka je hluboce prožita a umělecky vyjádřena bez kazů." A v

O JAZYCE SOUDOBÉ PROSY

J. GLAZAROVA

Časopisy Plamen a Slovenské pohľady uspořádaly v lednu t. r. symposium o problémech současné prósy. Z diskusního příspěvku spisovatelky J. Glazarové vyjímáme:

"Když se dívám na novou, mladou řeč naší tvorby, zdá se mi, že slyším, jak se okolo těch knízek žene a řítí epocha, nabitá, vulkanická, nervósní a nedočkavá. Je cítit spěch a rychlý dech a přání říci mnoho co nejrychleji a říci to nově. Fakta, věcnost a strídmost. Chtěj nechtěj, už taky proto, že jsem popsala pár stovek stran, vzpomínám, jak jsem vždycky rozvázně stavěla větu. Rytmus byl často hudební, pro větu v prose člověk hledal a pátral po ekvivalentním slově dvojslabičném místo tříslabického. Neopouští mě takové pokušení, když čtu mladé autory, že si jejich prósu překládám. Třeba je to smělost, ačkoli je to opravdu jenom důvěrná záležitost. Přiznávám se k ní poprvé. A je-li to důkaz konservativnosti, zůstane stejně jen tajnou zálibou. Chci věty rytmičtější a jazyk tvárnější, barevnější, zajímavější a zkušnější než chvatné oznamovací věty s příměsí schůzové hantýrky, která se vplížila do naší řeči zákeřně jako virus a působil."

Jde o antibiotika. Zdá se mi, že taková Hrubínova "Romance pro křídlovku" v celé své kráse je ještě taky apatykou, plnou koprové a kminové vůně, kde se česká literární řeč léčí dotykem lehkým jako stín motýlího křídla na paličce jetele. Teď řeknu zcela moderně, "aby mi bylo rozuměno", nepřimlouvám se za lyrizaci prósy, pánbůh chraň. Přimlouvám se za vážnou, upřímnou snahu o slovesné mistrovství. Za bohatost odstínů, za slovník neběžný a neotřelý. Za úctu k jazyku a péči o toto naše, drahocenné náradí. Jazyk nabízí tolik možností, jeho pokladnice je tisíciletá, ale obměňuje se a mládne neustále. Myslím, že je neodpusitelné používat jen toho, co je právě na dosah ruky; co nám zní v uších a zalezlo

"Tvorbě" z prosince 1937 napsala Marie Pujmanová právě o té výlučnosti Hostovského, pro niž jsou patrně dnes jeho knihy zakázány, tyto řádky:

"Povězte děj Babičky a zabijete ji. Povězte děj Markéty Lazarové a vylámáte ji všechny zuby. A kdybych vám povídala děj Hostovského románu 'Dům bez pána', vyšla by z toho nudná historie. Ale dáte-li se do té knihy, udělané skoro z ničeho, tajně nad ní dech, a čtete ji jako napínavou duševní detektivku. Hostovský ji napsal dnešní, střízlivou a zdržlivou řečí. A přitom z ní ustavičně opaluje ten druhý smysl. Něco, co se nedá okoukat ani vpašovat, to vlastní, nepadělatelné z básnického díla. Ostatně v každém básnickém díle je něco iracionálního, to, jak přijímala svět právě ta nezaměnitelná bytost básníková. Nazvala bych Hostovského mistrem plachých lidí. Nikdo u nás nedovedl napsat jako on příběh člověka od strčeného, kterého má na svědomí útlak společenský a lidský. Mám ráda Hostovského knihy a obdivuji se jeho vývoji. To je dobře, že už nepíše, jak psával. Musil se vypsát ze svých původních křečí, aby se dostal dál a hloub. Vývoj spisovatelův se neděje na komando, čím jsem starší, tím mi je jasnější, že v umění je třeba nikoli přehánět, nýbrž tlumit, má-li se člověk přibližovat základním věcem."

Tolik Marie Pujmanová ve Fučíkově "Tvorbě" z prosince 1937. Ale samozřejmě v dnešní krátké úvaze nejde nám o obranu Čepovu, Durychovu, Hostovského a ostatních před názory čtvrtletníku "Česká literatura". Jde nám o současného československého čtenáře, jenž má svaté právo znát doklady o všech tvrzeních, jež mu komunističtí odborníci předkládají k víře. A pokud tato fakta jsou zatažována či nedokázána potud budeme znovu a znovu své posluchače o nich informovat.

nám do hlav, dík schůzím, novinám, televizi; co nás zaplavuje šedivým proudem zběžné, nepečlivé, skutečně jen dorozumivací praxe uspěchaných všedních dnů. To by se mělo stát jazykem umělecké prósy?

Vzpomeňme na záplavu pasiv, která vzala naši řeči všechnu aktivitu sloves. Člověk už nedělá, ale je jím děláno. Nemluví, ale bylo jím řečeno. "Brigádou bylo velmi usilováno o jisté zlepšení, ale vedením bylo brigádě sděleno, že o to není stáno". To jsem slyšela v našem Národním shromáždění.

Vzpomeňme, co se v naší mluvnici stalo s budoucím časem. Z televise se denně dovidáme, co budeme slyšet a co budeme vidět. Každá druhá věta začíná "no tak", každý druhý dopis, každý druhý projev začíná obratem dnes už zcela bezmyslenkovitým a bezobsažným: "dovolte mi, abych". Bohužel nemůžeme nedovolit hlasatelce, aby konala svou povinnost, a předsedajícímu, aby konečně začal o tom, proč jsme přišli.

Bujnou a nevykořenitelnou vegetaci novotvarů, dnešních krkotočů a prstobřinkoklapů tady teď připomínat nechci.

Mladá prósa používá překvapivě mnoho slangu. Je to hotová inflace." (Literární noviny.)

ODPOVĚĎ BACÍLKŮM

Karol Bacílek, slovenský člen pražského politbyra, se pokusil zakříknout československé spisovatele tímto prohlášením:

"Kdo se staví proti uplatnění vedoucí úlohy strany v literatuře a umění, rozchází se s naším revolučním hnutím nejen v oblasti umění, ale i s celkovou kulturní politikou strany." V diskusích a kulturních časopisech se prý "zjevuje nejen ideologický chaos, ale i straně nepřátelské názory", a dodal, že "i u nás se vyskytly hlasy, které tvrdily, že naše literatura a umění jsou modernější než sovětské právě proto, že se víc přibližují západu".

Dostalo se mu však hned odpovědi. Literární noviny otiskly obšírlou diskusi o prose, v níž spisovatel Jan Trefulka řekl na adresu Bacílků: "Lhostejnost a netečnost je u nás snad nejvážnějším morálním důsledkem období kultu osobnosti. Pochopitelně málo lidí bylo ochotno riskovat, že budou při sebemenším náznaku pochybnosti označeni za nepřátele socialismu, když jimi nebyli. A tak si raději zvykli na ty desetitisíce hodin schůzí, kde se nic nevyřešilo a kde předem věděli, že se nic nevyřeší. Zvykli si na ty tuny papíru, popsané zápisy a usneseními, která na podstatě věci nic nezměnila, zvykli si na fráze a naučili se za nimi schovávat."

REVOLTA AFRICKÝCH STUDENTŮ V SOFII

Akce komunistů, aby získali mládež nových afrických států pro své záměry a politiku, se zřejmě nedaří. Nedávno došlo k sporům afrických studentů s čes. úřady, při kterých část studentů dala komunistickým "hostitelům" vale, nyní dochází řada na Bulharsko.

Tam komunisté zakázali africkým studentům, aby si vytvořili sdružení, které by hájilo jejich zájmy. Studenti proti tomu protestovali a vyslali deputaci k ministerskému předsedovi. Ten však deputaci nepřijal a policie zatkla zvoleného předsedu a místopředsedu. Došlo k nové demonstraci, ozbrojená policie studenty rozprásla, nahнала je do autobusů a odvezla na policejní ředitelství, kde část studentů zůstala ve vazbě.

Mezi studenty je velké vření a většina ze 400 studentů hodlá opustit Bulharsko. Ghánský vyslanec již umožnil svým studentům, aby pokračovali ve studiu v záp. Německu, studenti, kteří měli peníze na cestu, již odjeli. Ostatní se k odjezdu připravují. Sedm vedoucích však zůstává stále ve vazbě.

VÍCE NEŽ PŮL MILLIONU OSOB DOSTALO KANADSKÉ OBČANSTVÍ

od doby, kdy zákon o kanadském občanství vstoupil v platnost v r. 1947.

V samotném roce 1962 složilo více než 72.000 osob přísahu věrnosti a stalo se plnoprávnými členy kanadského společenství.

Toto je vícelé pozvání pro všechny nově příchozí, kteří byli připuštěni podle zákona do této země jako přistěhovalci před čtyřmi lety a devíti měsíci, aby podali žádost o kanadské občanství N Y N I.

Užijte všech práv a výhod plného členství kanadského národa

- práva volit
- práva na kanadský pas
- práva na veřejný úřad
- práva na plnou účast ve veřejných záležitostech kanadských

Formuláře žádosti o občanství můžete obdržet od úřadu pro občanství u krajského nebo obvodního soudu, který je pro Vás nejbližší, anebo od Registrara pro kanadské občanství v Ottawě.

Ministr pro občanství a imigraci

SPORT

PACHLOVÁ A ZABRODSKÝ

Karla Pachlová z Montrealu, býv. mistryně Kanady v krasobruslení nebruslila od svého zranění v Lake Placid. Začala opět s přípravou a uvidí, dovoli-li jí staré zranění, aby mohla o velikonocích startovat v Torontě společně s Jelinkovými, Vrzáňovou a Náchodskou. Před dvěma roky byla zraněna při ohňostroji nevybuchlou raketou. V hokejovém utkání nastoupí též Olda Záborský, který přijede do Toronta ze Švýcarska! "Olda" je býv. obránce čs. národního mužstva, které po válce získalo titul mistra světa. Jeho bratr "Vova" hrával ve stejné době středního útočníka a zůstal v Československu.

TRAIL Smoke Eaters se dostávají v Evropě do formy. Dostali několik posíl a výsledek porazili v Göteborgu přesvědčivě Švédy 5-2. Švédové jsou obhájci titulu mistra světa. Českoslovenští hokejisté před zahájením mistrovství světa ve Stockholmu, jsou jediným neporaženým mužstvem v dosavadních přátelských zápasech. Porazili jak Švédy, tak Rusy a stejně tak Kanadany, naposledy Trail Smoke Eaters ve dvou zápasech 3-2 a 3-1. Mužstvo Trailu porazilo Švédy 5-2.

KONCERT Smetanovy a Janáčkovy hudby za účasti Waltra Susskinda, Jana Rubeše, Ilony Kombrinkové, Karla Dobiáše a Tony Gintre se koná v pátek 29. března v 8,30 hod. večer v Eaton Auditoriu v Torontě (Roh College

a Yonge streets). Lístky v cenách \$ 1, 2, 3, 4 dolarů jsou v předprodeji v redakci Našich Hlasů a lze je též telefonicky objednat u jednatele pořádající odbočky ČSNS. L. Průdka, telefon CH 1-3493.

ÚSPĚCH SOKOLSKÝCH HER V BATAWĚ

Letošní, páté již, Zimní hry Kanadského Sokola, okrsku Čs. Sokolstva v zahraničí, konané ve dnech 9. a 10. února 1963 v Batawě byly zahájeny závody v lyžování. Batawský lyžařský klub, jehož předsedou je br. Ant. Červinka, zvládl organizaci závodů skvěle včetně rozhlasového a televizního spojení, hlídek první pomoci a soudcovského sboru. Souborný závod v lyžování obsahoval slalom, obří slalom a přespolní běh.

VÍTEZEM B. KADLEČEK Z TORONTA

Vítězem lyžařských závodů se stal br. B. Kadleček ze Sokola Toronto 2, který byl první ve slalomu, v obří slalomu a získal druhé místo v přespolním běhu. V soutěži družstev zvítězilo družstvo batawského lyžařského klubu náskokem tří bodů před družstvem Sokola Toronto 2 a získalo tak putovní cenu Kanadského Sokola. Lyžařských závodů se zúčastnilo celkem 40 závodníků. Slalom: 1. Kadleček (Tor.) 46 vteř., 2. Magnus (Batawa) 58 vt., 3. Hawkins (Batawa) 60 vteř. Obří slalom: 1. Kadleček (Tor.) a Murphy (Batawa) oba 21 vteř., 3. Kotrba (Batawa) 23 vteř. Přespolní běh: 1. Brauer (Batawa) 20 min. 8 vteř., 2. Kadleček (Tor.) 21 min. 8 vteř., 3. Magnus (Batawa) 26 min. 10 vteř. V závodě žen (závodily jen ve

Yonge streets). Lístky v cenách \$ 1, 2, 3, 4 dolarů jsou v předprodeji v redakci Našich Hlasů a lze je též telefonicky objednat u jednatele pořádající odbočky ČSNS. L. Průdka, telefon CH 1-3493.

slalomu) zvítězila M. Červinková časem 81 vteř. před J. Kubíkovou (Sokol Tor. 2) 92 vteř. V závodě dorostenců zvítězil výborný P. Wellstein z Batawy (slalom 43 vteř., obří slalom 32 vteř., přespol. běh 22 min. 4 vteř.). Na druhém a třetím místě se umístili D. Jowett a J. Beach-všichni z Batawy.

První den zimních her byl ukončen v sobotu večer taneční zábavou v novém společenském domě v Batawě jehož krásné, moderní prostředí přispělo k úspěšnému zakončení dne. Ke zdaru přispěl velký počet batawských krajanů, činovníků místní odbočky ČSNS v čele s br. A. Daičarem a představiteli vedení Batových závodů.

ZAJIMAVÉ SOUTĚŽE V BRUSLENÍ

V bruslařských soutěžích závodilo celkem 11 závodníků, vesměs příslušníků Sokola z Toronta a Montrealu. V krasobruslení zvítězil přesvědčivě br. Z. Mimra z Toronta, který získal v povinné jízdě 52 bodů a 30 bodů ve volné sestavě. Jeho soupeř, J. Corn ml. rovněž z Toronta, získal 32 bodů v povinné sestavě a překvapil volnou jízdu, kde získal 32 bodů. V rychlobruslení získal prvenství zasloužené J. Corn ml. časem 45 vteř., před Lekešem (58 vteř.) a Mimrou (63 vteř.) - všichni z Toronta. V rychlobruslení

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámit, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou
QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY
Volejte LE 3-8396

YAROSLAV HUBER
(Dr. Jur.) LL.B.
Tel.: EMpire 8-5536
Ste 215
NOTAR A ADVOKAT
57 Queen Street West, Toronto 1

NOVÉ KOZICHY
NA MIRU. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH
218 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2-8925

KRAJANSKÉ ZPRÁVY
PAVLO PLÁNOVSKÝ, známý krajský pracovník a pokladník Ústředí ČSNS v Kanadě, který utrpěl záchvat srdeční mrtvice, jež se zotavuje v nemocnici v Montrealu. Prejeme mu brzké uzdravení!

RODINA Bělicových děkuje tímto dr. E. Hendrickovi. Věnoval, tolik péče jejich dceři Helleně, jež se musela podrobit nebezpečné ale zdařilé operaci.

JEDEN milion dolarů zapůjčila torontská Kampelička našim krajanům za své desetileté činnosti, jak referoval její předseda Dr. J. Kyselka na 10. valné hromadě, která se konala minulou neděli v hale Sv. Václava v Torontě. Zdařilé výpočty schůzi bylo přítomno více než 150 krajanů. Dosavadní osvědčení činovníci jsou zárukou další úspěšné činnosti tohoto krajského peněžního ústavu, který vyrostl ze skromných začátků a dnes již zakoupil vlastní dům. Vedení Kampeličky zůstává pro další funkční období beze změny: tvoří je Dr. J. Kyselka, V. Krška, V. Švarc, J. Seyfried, B. Čecha, arch. F. Stalmach, A. Špacek, J. Štýrský, J. Petrášek, B. Křištof a M. Mimrová.

PRODANÁ NEVĚSTA V HAMILTONĚ

McMaster Operatic Society spolu s McMaster Symphony Orchestra dávaly tyto dny ve Westdale Collegiate Auditorium v Hamiltonu Smetanovu "Prodanou nevěstu". Operu nastudoval a řídil dirigent Lee Hepner a všechny role byly obsazeny studenty McMaster University. Mařenku zpívala Caroline Lawson, Jeníka Peter Brown, Kecala (znamenitě) Leonid Skirko a Váška (velmi zdařile) James Mac Lachlan. Sborové scény byly výborně nacvičeny Ralphem Ashtonem.

Velmi úspěšné byly taneční vložky zatančené Radmilou Jeřábkovou, Hennie Kubíkovou, Toni Lekešovou, Jiřinou Loudilovou, Lubo Hykleem, Zbyňkem Jeřábkem, Jerry Lekešem a Jerry Polákem (téměř všichni členové Sokola Toronto II) za vedení pí. N. Hradské.

"Prodaná nevěsta" v Hamiltonu možná postrádala vyhraněnost čistě profesionálního provedení. Nicméně si nezadala s některými představeními, jež jsme viděli v Torontě a svou živostí a bezprostředností je předčila. Uvážíme-li okolnosti, za kterých byla studována, pak musíme smeknout klobouk před dirigentem Hepnerem a všemi, kteří s ním na tomto díle lásky pracovali. J. Č.

žen zvítězila S. Cornová ml. časem 44 vteřin. Na druhém místě se umístila D. Turner časem 47 vteřin — obě Sokol Toronto 2.

Hodláte-li cestovat kamkoliv
AIRSEALAND
TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST
ODBORNĚ VAM PORADÍ
W. J. MARTINEK
KANCELÁŘ: LE. 1-4661
RES.: RO. 9-3714
Lístky na
splátky neb za hotové

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídka očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Novofilmové čočky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

**ČESKÁ CUKRARNA
V HAMILTONĚ**
doporučuje
 vídeňské dorty
 mandlové a oříškové,
 české punčové dorty
 a výborné zákusky
JOE'S
BAKERY & COFFEE SHOP
113 KING ST. E. — JA 9-2328
Navštivte náš kádnrnu!

PROCK INSURANCE AGENCY
124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.
AXminster 3-7916
AUTO - POZAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá
LÉKY DO ČSSR
Rychlé a přesné dodání
HILARY'S DRUG STORE
344 BATHURST ST.
TORONTO
Tel.: EMpire 8-1059

Ušetříte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

OD 1. ŘÍJNA ÚSPORA
\$ 138. 60
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
NOTARY PUBLIC
1 ADELAIDE ST. E.
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář.

Bohoslužby v rodném jazyce
se konají každou neděli o
11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.
Zpívá pěvecký sbor.
Každý srdečně zván.
Rev. J. Novák, Tel. 726-5960